

haaber at den ærede Minister vil tage om Assurance for Pengesforjendelser, blive her i Landet, og det vil sandsynligvis give en Merindtægt for Postvæsenet af ca. 60,000 Kr. om Aaret, hvilket rigelig opveier de 15,000 Kr., Postvæsenet mister. Jeg kan derfor ikke skjønne, at der i Virkeligheden sker nogen Medsættelse af Portoen, og jeg kan ikke tro, at de Forandringer her skel, skulde være i den Grad ønskelige, at man for at opnaa dem skulde vedtage en Lønningslov for Postvæsenet. Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer vide godt, at jeg er meget for en Forhøielse af Postvæsenets Lønninger, men den Sag kommer ikke videre ved at sættes i Forbindelse med dette Lovforslag. Jeg skal altsaa anbefale at stemme imod de af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) stillede Forslag.

Tvede: Jeg skal ikke ret længe lægge Beslag paa det høie Things Opmærksomhed, som meget mindre som det saa tydelig har givet tilkjende, at det ikke vilde forhale dette Lovforslags Vedtagelse ved Medsættelse af et Udvalg, hvortil der vistnok ellers vilde have været stor Tilvøielighed. Jeg kan med Hensyn til de af den ærede 1ste Landssthingsmand for 8de Kreds (Breinholt) stillede Vædringsforslag ganske slutte mig til de foregaaende ærede Talere. Jeg vilde ogsaa anbefale deres Vedtagelse for et Tilbagestridt og det et Tilbagestridt af en saadan Betydning, at jeg, dersom de blive vedtagne, vilde stemme imod Loven. Naar jeg, naagtet den Bemærkning, jeg har gjort, alligevel tillader mig at tage Ordet et Dieblit, er det for at henlede Opmærksomheden paa, at man formentlig nok uden at rokke ved det endelige finansielle Resultat kunde have forandret de anførte Posttakser noget, saaledes, at de vare komne mere i Overensstemmelse med Titalsystemet, end de ere nu. Dersom der er Stemning derfor, er det jo endnu muligt at faae det forandret. Der staar saaledes i § 12, 3die Afsnit „c“: for Posttag 16 Ore; i Stedet derfor kunde man sætte 15 Ore, 24 Ore, i Stedet for hvilket man kunde sætte 25 Ore, og 32 Ore, i Stedet for hvilke man kunde sætte 30 Ore, og for Postanvisninger kunde man gjøre en lignende Forandring. I den samme Paragraf er der et Punkt, med Hensyn til hvilket det ikke er mig ganske klart, om det forandrer Noget i den bestaaende Regel eller ikke, nemlig Bestemmelsen om Avisabonnementet. Saaledes som Forholdet er nu, og som det altsaa tilsyneladende ogsaa vil blive efter den nye Bestemmelse, modtage

Postkontorerne Abonnement paa Aviser, men hidtil have de holdt Abonnementernes Navne hemmelig for Redaktionerne, saaledes at en Redaktion har, om man tør bruge det Udtryk, Kunder hele Landet over uden at vide, med hvem den har at gjøre. Det er en stor Ulempe, og det forekommer mig at være en Ubillighed mod en Forretningsmand, at han ved Postvæsenets Mellemkomst skal udelukkes fra at faae at vide, til hvem han staar i Forretningsforhold. Det er mulig en administrativ Ordning, men det veed jeg ikke, og det vil derfor være mig kjær, om den ærede Minister vil opklare, om det er Meningen, at det fremdeles skal være saaledes, at Abonnementernes Navne holdes hemmelige for Redaktionerne, eller om de for Fremtiden maa kunne faae en Fortegnelse derover. Der staar i Lovforslaget: „for Modtagelse af Abonnement og den dermed forbundne Opbejersel og Afregning“. Nu kan der jo meget godt ske Afregning, uden at man faar at vide, hvem der faar Avisen; thi Afregningen dreier sig kun om saa og saa mange Exemplarer, men det forekommer mig, at det kan siges at være et Billighedstrav, at de Vedkommende faae at vide, med hvem de staa i Forbindelse, hvem de skulde deres Abonnement.

Judenrigsministeren (Singersleb):

Jeg skal fatte mig ganske kort. Den ærede 3die Landssthingsmand for 11te Kreds (Th. Nielsen) rettede et Spørgsmaal til mig med Hensyn til Udbetalingen af Postanvisninger og Postoprævninger. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selve denne Institution hviler paa Forbindelsen mellem to regnskabsførende Postkontorer eller Postexpeditioner — hvad man skal kalde det — det er jo en Mellemregning imellem dem, men hvis man vilde indføre Postoprævninger lokalt, vilde det blive en direkte Oprævning paa selve Stedet; Postvæsenet vilde altsaa komme til at gaa omkring med Regninger til Inkassation paa selve Stedet, og det er en helt anden Ordning, end den nuværende, hvor der er Mellemregning mellem to Poststeder, og man kun derigennem har Kontrol. Det Andet vilde ganske simpelt være at gjøre Postvæsenet til Inkassator paa Stedet, og dette kan ikke uden Videre ske. Der er ingen Forandring sket i den nuværende Ordning ved det, som nu er foreslaet. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 10 er det ærede Medlem vistnok i en Misforstaaelse. Det ærede Medlem vil se, at det første Stykke handler om frimærkede Forjendelser, om Forjendelser, der have i Forveien paatrykt Frimærker, og